

lag, som Loven af 1903 foreskriver, end den her foreliggende.

Medens jeg saaledes anbefaler denne, fraraader jeg at stemme for de foreliggende Mindretalsforslag, baade det, der er stillet af de ærede Medlemmer for København (Alfred Christensen og Trier), og dem, der ere stillede af det ærede Medlem for Esbjerg, og, følger jeg til, ogsaa det, der er stillet af det ærede Medlem for Kalundborg, som dog kræver endnu et Par Bemærkninger fra min Side. Det, det ærede Medlem stiller Forslag om, er, at Rigsdagens Del af Slotsfløjen skal udvides ikke blot til Midterpartiet, hvorved forstaas Tronsalen og de dertil hørende nødvendige Sideværelser, men til selve Midtlinien. Dette fraraader jeg, og naar jeg gør det, skønt jeg desværre saa synes at maatte give Afkald paa det ærede Medlems Stemme for Forslaget, saa er det af to Grunde, for det første, fordi jeg tvivler om — og i saa Henseende maa jeg støtte mig til Arkitekten —, at det i saa Fald vilde være muligt at skaffe de Lokaler til Kongehusets Brug, som man efter det af Kommissionen lagte Program, der er tiltraadt fra alle Sider, i alt Fald indenfor Kommissionen, har billiget, men dernæst ogsaa, fordi det vilde stride mod min Kærlighed til Fortiden; min Respekt for den Tradition, som det ærede Medlem og jeg jo ellers ere enige om at ønske bevaret deroppe paa den gamle Slotsgrund, om man skulde fjerne den Balkon, hvorfra Christian den 9de og vel ogsaa hans nærmeste Forægnere — det ved jeg ikke i Øjeblikket — bleve udraabte, og som vil have Betydning for Kongemagten ved dens Benyttelse af disse Repræsentationslokaler i al Fremtid. Den vilde falde bort, Tronsalens smukke Beliggenhed under Taarnet vilde falde bort, i det Øjeblik der skal deles efter Midtlinien, og det synes jeg er Synd, ganske afset fra, at der, som jeg sagde, sikkert ikke vil kunne blive den fornødne Plads, naar den Del ogsaa tages med. Derfor staar det ligefuldt fast, at Slottet er saa nær som muligt delt lige mellem Rigsdag og Konge efter Flertallets Forslag, hvis det er det, det ærede Medlem lægger Vægten paa. Thi man maa ikke glemme, at har Kongen lidt mere, halvandet Værelse mere af Slotsfløjen, maa han til Gengæld give hele Højesteret Plads i sin Fløj. Hvis man vil gaa den Vej, det ærede Medlem anviser, og skære over efter Midtlinien, vilde Rigsdagen ganske vist tilsyneladende faa lige saa meget som Kongen, men vilde i Virke-

ligheden faa meget mere, thi han maa indenfor sin Part afstaa det ikke ringe Rum, som Højesteret kræver. Jeg maa altsaa ogsaa fraraade det Forslag, som det ærede Medlem for Kalundborg har stillet.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Jeg har blot begæret Ordet for i Forbindelse med den foreliggende Sag at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Naar dette Forslag om Genopførelsen af Christiansborg, formentlig inden Rigsdags-samlingen slutter, er vedtaget, bliver der en stor Del Arbejde af forskellig Art at udbyde. Der bliver Murer-, Tømrer- og Snedkerarbejde, Støbegods-, Cement-, Stukaturarbejde og mange forskellige Arbejder ved Monteringen, Udsmykningen og mange andre Arbejder samt en stor Del Leverancer af forskellige Slags Materialer. Jeg gaar naturligvis ud fra, at i dette Tilfælde vil dansk Arbejde blive foretrukket, men jeg vilde dog gerne i Forbindelse dermed spørge den højtærede Minister, om det ikke ogsaa er hans Mening, at alt dette Arbejde og alle disse Leverancer under lige Vilkaar skulde tilfalde Haandværkere og industridrivende i Provinserne saavel som i København, naar de paagældende fra Provinserne ellers ere leveringsdygtige og kvalificerede til det Arbejde, som udbydes. Det vil ikke være ubekendt, at Provinsens Haandværk og Industri er i vor Tid udviklet til en stor Fuldkommenhed, saa at i de allerfleste Tilfælde Haandværkere og industridrivende i Provinserne ere i Stand til at optage Konkurrencen til alle Sider. Og jeg vil fremhæve, at det her omtalte Byggeforetagende er ikke et specielt københavnsk Foretagende. Det er Staten, det er hele Riget, der i dette Tilfælde staar som Bygherre, og jeg gaar derfor ud fra, at den højtærede Minister er enig med mig i den Opfattelse, som jeg her har gjort gældende. Men det vil alligevel være af Betydning, mener jeg, at faa en bestemt Udtalelse i saa Henseende af den ærede Minister —

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Marott: Jeg har kun to Ord tilbage — saa meget mere som man før har set, at en københavnsk Haandværker er bleven